

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Tesáka, Ph.D. a soudců JUDr. Jaroslavy Skoumalové a Bc. Mgr. Radovana Havelce, v právní věci žalobce společnosti **KUKU spol. s r.o.**, se sídlem v Krnsku, Jizerní Vtelno 34, právně zast. JUDr. Zdeňkem Jelínkem, advokátem, se sídlem v Mladé Boleslavi, Smetanova 726, proti žalovanému **předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem v Brně, Joštova 8, za účasti Statutárního města Mladá Boleslav, se sídlem v Mladé Boleslavi, Komenského nám. 61, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osobě zúčastněné na řízení se nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Krajského soudu v Brně dne 24.2.2005 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 17.1.2005, č.j. 3 R 109/04-Ku. V žalobě žalobce uvedl, že podává proti shora uvedenému rozhodnutí, které mu bylo doručeno dne 25.1.2005 v zákonné lhůtě tuto žalobu, neboť je přesvědčen, že byl zkrácen na svých právech. Napadené rozhodnutí potvrdilo rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu – rozhodnutí úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. S 580-R/04-619/140/Ná ze dne 9.11.2004 a zamítlo proti němu podaný rozklad, s odůvodněním, že správní orgán prvního stupně rozhodl správně, když zamítl návrh žalobce, jakožto uchazeče o zadání veřejné zakázky v souvislosti s obchodní veřejnou soutěží na „zajištění veřejně prospěšných služeb ve statutárním městě Mladá Boleslav“, která byla vyhlášena zadavatelem Statutárním městem v Mladé Boleslavi

dne 7.4.2004 v Obchodním věstníku č. 14/04 pod zn. 189945-14/04, neboť tento nepřiložil k předloženému návrhu doklad o složení uvolněné jistoty. V této souvislosti pak poukázal na skutečnost, že za takový doklad nelze považovat předložení kopie bankovní záruky. V této souvislosti se odkázal na § 25 odst. 8 zákona o zadávání veřejných zakázek. Rozhodnutí, proti kterému žaloba směřuje, se již blíže nezabývá námitkami, obsaženými v rozkladu proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Žalobce je názoru, že § 25 odst. 8 zákona č. 199/1994 Sb. nepředepisuje, v jaké formě má být předložen doklad o složení uvolněné jistoty, která byla žalobcem složena. Dále je pak přesvědčen, že správní orgán měl povinnost ve smyslu § 19 odst. 3 správního řádu v případě, že podání nemá předepsané náležitosti, vyzvat a poučit žalobce v souvislosti s odstraněním nedostatků. Tuto skutečnost však žádný ze správních orgánů nezohlednil, a proto žalobce považuje předmětné rozhodnutí za nezákonné. S ohledem na shora uvedené pak navrhuje, aby soud svým rozsudkem napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že žalobce doslovně opakuje argumentaci jím podaného rozkladu, aniž by uváděl jakákoliv nová tvrzení. Žalovaný proto v plné míře odkazuje na odůvodnění žalobou napadaného rozhodnutí č.j. 3 R 109/04-Ku, neboť se v něm žalovaný s argumentací žalobce již jednou dostatečně vypořádal.

Pro úplnost pak žalovaný uvedl, že mezi náležitosti návrhu na přezkoumání rozhodnutí zadavatele podle § 57 odst. 2 zákona (podává se ve dvojím vyhotovení do deseti kalendářních dnů od doručení rozhodnutí zadavatele, jedno vyhotovení zasílá uchazeč orgánu dohledu a jedno zadavatel patří - v návrhu musí být uvedeno, kdo jej podává, proti kterému úkonu zadavatele směřuje, v čem je spatřováno porušení zákona a čeho se uchazeč domáhá) je i přesné označení a adresa zadavatele a doklad o složení uvolněné jistoty (§ 25 odst. 7 zákona). Návrh, který nemá tyto náležitosti nebo u něhož uchazeč tyto náležitosti nedoložil ve lhůtě stanovené orgánem dohledu, jakož i návrh došlý po uplynutí stanovené lhůty, orgán dohledu zamítne.

Žalovaný se před vydáním rozhodnutí o zamítnutí návrhu zabýval otázkou, zda byl návrh podán včas v desetidenní lhůtě a zda byl podán v souladu s ustanovením § 57 odst. 2 zákona. V daném případě bylo nepochybně zjištěno, že návrh žalobce podal včas, ale nedoložil jako součást návrhu i doklad o složení uvolněné jistoty. K návrhu připojil žalobce pouze kopii záruční listiny č. 4040401018 ze dne 20.5.2004 s platností do 30.9.2004, která mu byla zadavatelem dne 13.8.2004 vrácena (uvolněna) a kterou prokazoval poskytnutí jistoty při podání nabídky. Za znovusložení jistoty nelze považovat předložení kopie bankovní záruky s omezenou dobou platnosti (v daném případě do 30.9.2004), která mu byla zadavatelem vrácena (uvolněna) v souladu s ust. § 25 zákona. Podle § 26 zákona slouží znovusložení jistoty k výkonu práva zadavatele z poskytnuté jistoty, a proto je nutné, aby uchazeč, který podává návrh, složil uvolněnou jistotu a k návrhu připojil doklad o složení této jistoty. Kopie bankovní záruky s omezenou dobou platnosti nemůže sloužit k výkonu práva zadavatele.

K námitkám žalobce, že v § 25 odst. 8 zákona není stanoveno, v jaké formě má být předložen doklad o složení jistoty uvedl žalovaný, že formy jistoty stanoví § 24 (bankovní záruka, složení peněžní částky na účet zadavatele) a v případě znovusložení zadavatelem vrácené jistoty musí jít vždy o takovou formu jistoty, aby zadavatel mohl z jistoty vykonat své právo dle § 26 zákona a k návrhu musí být připojen doklad o složení této jistoty (§ 25 odst. 8 zákona). Vzhledem k tomu, že uvedený doklad, který musí být součástí návrhu, žalobce k návrhu nepřipojil, žalovaný návrh dle § 57 odst. 2 zákona zamítl.

K námitkám žalobce, kterými odkazuje na ustanovení správního řádu, uvedl žalovaný, že podle ustanovení § 18 odst. 2 správního řádu je správní řízení zahájeno až dnem, kdy podání účastníka řízení došlo správnímu orgánu příslušnému ve věci rozhodnout. V případě přezkoumávání úkonů zadavatele při zadávání veřejné zakázky je tak dnem zahájení správního řízení u Úřadu až den, kdy návrh na zahájení tohoto řízení dojde Úřadu.

Závěrem žalovaný podotkl, že nebylo pochyb o skutečnostech, zda nastaly důvody pro zamítnutí návrhu dle § 57 odst. 2 zákona, když bylo prokázáno, kdy byl návrh doručen žalovanému i zadavateli, a že žalobce jako doklad o složení uvolněné jistoty připojil kopii bankovní záruky, která mu byla zadavatelem vrácena. Pozdější složení jistoty, například po výzvě žalovaného, jak namítá žalobce, by nebylo možno považovat za složení jistoty v souladu s výše citovaným ustanovením zákona, když již součástí návrhu musí být doklad o složení jistoty. Výzva žalovaného k odstranění nedostatků nepřichází proto v daném případě v úvahu. Jiná situace nastává v případě doložení dokladu o tom, kdy byl návrh doručen zadavateli, poněvadž na rozdíl od dokladu o složení jistoty, není doklad o datu doručení návrhu zadavateli součástí návrhu. Jistota, která není složena zároveň s podáním návrhu není náležitostí, kterou uchazeč nedoložil ve lhůtě stanovené žalovaným (§ 57 odst. 2 zákona posl. věta).

Dále žalovaný konstatoval, že Úřad vždy, i při podání nekvalifikovaného návrhu, posuzuje případ i po věcné stránce, zda zadavatel v průběhu zadávacího řízení neporušil některá ustanovení zákona. V daném případě bylo správní řízení zahájeno a rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky bylo zrušeno a zadavateli bylo uloženo provést nový výběr nejvhodnější nabídky, a to rozhodnutím Úřadu č.j. S 575-R/04-590/140/Ná ze dne 3.11.2004, které nabylo právní moci dne 8.12.2004. Žalobce tedy nebyl nikterak krácen na svých právech.

Společně s vyjádřením k podané žalobě žalovaný předložil soudu na základě jeho výzvy ze dne 16.3.2005 rovněž správní spis věci se týkající. Žalovaný v současné době nedisponuje dokumentací o zadání předmětné veřejné zakázky, neboť tato byla po pravomocném skončení správního řízení dne 25.1.2005 vrácena žalobci jako zadavateli a žalovaný není oprávněn si tuto dokumentaci mimo vedené správní řízení od žalobce jako zadavatele opět vyžádat. Povinnost archivovat dokumentaci o zadání veřejné zakázky po dobu pěti let od uzavření smlouvy nebo od zrušení zadání veřejné zakázky, spočívá dle ustanovení § 64b zákona na zadavateli.

Ze shora uvedených důvodů proto navrhl žalovaný žalobu zamítnout.

Zúčastněná osoba – Statutární město Mladá Boleslav ve svém vyjádření uvedla, že dle názoru vedení statutárního města Mladá Boleslav, je očividná snaha neúspěšného uchazeče společnosti KUKU, spol. s r.o., Jizerní Vtelno o zpochybnění průběhu obchodní veřejné soutěže s cílem jejího následného zrušení. Pouze za předpokladu zrušení obchodní veřejné soutěže by byla tomuto uchazeči dána možnost úpravy jeho nabídky s novou šancí na získání veřejné zakázky. Statutární město Mladá Boleslav jakožto zadavatel výše uvedené obchodní veřejné soutěže se domnívá, že postupovalo v průběhu celého výběrového řízení transparentně, přičemž nebyl porušen ani princip rovného přístupu ke všem účastníkům

soutěže. Stejně tak se domnívá, že vydáním napadeného rozhodnutí nebyl ze strany Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže porušen zákon.

Krajský soud v Brně si dále od žalovaného vyžádal předložení spisového materiálu k věci se vztahujícího. Součástí správního spisu jsou zejména rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, č.j. S 580-R/04-619/140/Ná, ze dne 9.11.2004 a rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, č.j. RRR109/04-Ku, ze dne 17.1.2005. Dále je součástí tohoto spisového materiálu vyjádření Statutárního města Mladá Boleslav ze dne 29. září 2004 k návrhu uchazeče KUKU, spol. s r.o. na přezkoumání úkonu zadavatele orgánem dohledu.

Krajský soud v Brně přezkoumal žalobou napadené správní rozhodnutí, jakož i řízení předcházející jeho vydání, a to v rozsahu jak napadení žalobou (§ 71 odst. 1 písm. d) soudního řádu správního – dále jen s.ř.s., § 75 odst. 2, věta první s.ř.s.). Ve věci přitom rozhodl bez nařízení jednání, když s tímto postupem žádný z účastníků nevyslovil nesouhlas (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).

Žalobce ve své žalobě napadl za první věcnou správnost výkladu ust. § 25 odst. 8 zák. č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění platném do 30.4.2004 a uvedl, že citované ustanovení nepředepisuje, v jaké formě má být předložen doklad o složení uvolněné jistoty. Soud ohledně této námitky vycházel z nesporného tvrzení účastníků řízení, taktéž z vyjádření Statutárního města Mladá Boleslav ze dne 29. září 2004, ze kterých vyplývá, že k návrhu na přezkoumání rozhodnutí zadavatele podle § 57 odst. 2 zákona o zadávání veřejných zakázek připojil žalobce pouze kopii záruční listiny č. 4040401018 ze dne 20.5.2004 s platností do 30.9.2004, která mu byla zadavatelem 13.8.2004 vrácena (uvolněna), a kterou prokazoval poskytnutí jistoty při podání nabídky. V návrhu na přezkoumání rozhodnutí zadavatele musí být uvedeno, kdo jej podává, proti kterému úkonu zadavatele směřuje, v čem je spatřováno porušení zákona a čeho se uchazeč domáhá, i přesné označení adresy zadavatele a doklad o složení uvolněné jistoty. Návrh, který nemá tyto náležitosti, nebo u něhož uchazeč tyto náležitosti nedoložil ve lhůtě stanovené orgánem dohledu, jakož i návrh došlý po uplynutí stanovené lhůty, orgán dohledu zamítne. Za znovu složení jistoty však nelze považovat předložení kopie bankovní záruky s omezenou dobou platnosti (v daném případě do 30.9.2004), která navíc žalobci byla zadavatelem vrácena (uvolněna) v souladu s ust. § 25 zákona. V tomto případě je třeba vycházet z kontextu navazujícího ust. § 26 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek, kde je uvedeno, že poskytnutá jistota, včetně úroků zúčtovaných peněžním ústavem, připadá zadavateli v případech, kdy uchazeč, v rozporu s tímto zákonem nebo s podmínkami soutěže, zrušil nebo změnil nabídku nebo nesplnil povinnost uzavřít smlouvu na veřejnou zakázku v zadávací lhůtě, popř. prodloužené zadávací lhůtě. Podle tohoto ustanovení tedy slouží znovu složení jistoty k výkonu práva zadavatele z poskytnuté jistoty, a proto je nutné, aby uchazeč, který podává návrh, složil uvolněnou jistotu a k návrhu připojil doklad o složení této jistoty. Je nepochybné, že kopie bankovní záruky s omezenou dobou platnosti nemůže sloužit k výkonu práva zadavatele. V § 24 zákona o zadávání veřejných zakázek je stanoveno, že formou jistoty může být bankovní záruka, složení peněžní částky na účet zadavatele, avšak v případě znovu složení zadavatelem vrácené jistoty musí jít vždy o takovou formu jistoty, aby zadavatel mohl z jistoty vykonat své právo dle § 26 zákona a k návrhu musí být připojen doklad o složení této jistoty (§ 25 odst. 8 zákona o zadávání veřejných zakázek). Tyto podmínky však předložením kopie záruční listiny, resp. bankovní záruky žalobce v žádném případě nesplnil. Žalovaný tedy postupoval v souladu se zákonem, když návrh na přezkoumání rozhodnutí zadavatele dle § 57 odst. 2

zákona o zadávání veřejných zakázek zamítl, neboť uvedená forma složení jistoty by neopravňovala zadavatele vykonat své právo dle § 26 zákona o zadávání veřejných zakázek vzhledem k tomu, že tato forma jistoty byla časově omezena do 30.9.2004.

Žalobce jako další a poslední námitku vznesl, že žalovaný měl ve smyslu § 19 odst. 3 správního řádu v případě, že podání nemá předepsané náležitosti, vyzvat a poučit žalobce k odstranění nedostatků. Tuto skutečnost však žádný ze správních orgánů nezohlednil, a proto žalobce považuje předmětné rozhodnutí ze nezákonné. Výzva žalovaného k odstranění nedostatků nepřichází v tomto daném případě v úvahu. Žalovaný postupoval zcela v souladu se zákonem dle ust. § 57 odst. 2 zákona o zadávání veřejných zakázek, když bylo prokázáno, kdy byl návrh doručen žalovanému i zadavateli, a že žalobce jako doklad o složení uvolněné jistoty připojil kopii bankovní záruky, která mu byla zadavatelem vrácena. Pozdější složení jistoty, např. po výzvě žalovaného, jak namítá žalobce, by nebylo možno považovat za složení jistoty v souladu s výše citovaným ustanovením zákona, když již součástí návrhu musí být doklad o složení jistoty. V tomto případě tedy nelze postupovat dle ust. § 19 odst. 3 správního řádu, ale je zde nutné postupovat v souladu s ust. § 57 odst. 2 zákona o zadávání veřejných zakázek, neboť již předpokladem pro přezkoumání rozhodnutí zadavatele je jako jeden z nich doklad o složení uvolněné jistoty. I v tomto případě tedy správní orgány postupovaly v souladu se zákonem.

Vzhledem k tomu, že soud shledal, že obě námitky žalobce jsou nedůvodné, rozhodl podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. tak, že žalobu zamítl jako nedůvodnou.

Výrok, kterým bylo rozhodnuto o nákladech tohoto řízení mezi účastníky, se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., dle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li úspěch jen částečný, přizná mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů. V projednávané věci byl, posuzováno z procesního hlediska, žalobce zcela neúspěšný a právo na náhradu nákladů řízení by proto bylo možno přiznat žalovanému. Jelikož však nebylo zjištěno, že by mu v souvislosti s tímto řízením nějaké náklady vznikly, rozhodl soud tak, že právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal žádnému z účastníků.

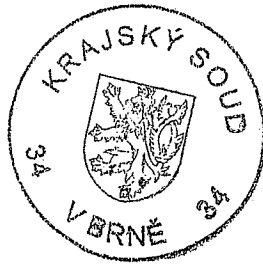
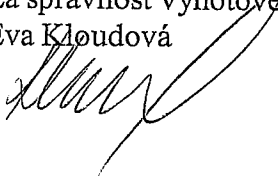
Pokud jde dále o výrok III. rozsudku, zde sou vycházel z dikce ust. § 60 odst. 5 s.ř.s. Dle tohoto ustanovení má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Z důvodů zvláště zřetele hodných může jí soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že žádná z okolností tímto ustanovením předpokládaných v dané věci nenastala, rozhodl soud, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí, které nabývá právní moci dnem doručení, je přípustná kasační stížnost za podmínek § 102 a násl. s.ř.s., kterou lze podat do dvou týdnů po jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Brně, a to ve dvou vyhotoveních. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který

za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání (§ 105 odst. 2 a § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V Brně dne 31.10.2005

Za správnost vyhotovení:
Eva Kloudová

JUDr. Jaroslav Tesák, Ph.D., v.r.
předseda senátu